

VÍCTOR-M. AMELA IMA SANCHÍS LLUÍS AMIGUET

RAIMAT

Ricardo Tadeu, jutge del Tribunal d'Apel·lació Laboral al Brasil

Tinc 57 anys. Vaig néixer a São Paulo i visc a Curitiba, Paraná. Soc doctor en Dret. Estic casat per segona vegada i tinc dos fills del primer matrimoni. Tota la meva vida he perseguit la justícia social. Soc espiritista, segueixo la doctrina evangèlica cristiana d'Allan Kardec, que defensa la reencarnació

“Els drets són com déus: si hi deixes de creure, desapareixen”

ROSER VILALLONGA

Vocacional? Sempre vaig voler ser advocat per conquerir els meus drets i convèncer les persones de les meves raons i capacitats.

Va poder fer-ho?

Vaig néixer prematur amb dificultats de mobilitat a les mans i a les cames. Em van fer la primera cirurgia amb tres anys. Les cames i la vista no es van recuperar, però tot i així vaig poder.

Com l'han influït aquestes dificultats?

Sempre he hagut de lluitar contra la tristesa.

Ho sento.

No ho senti, l'educació al Brasil és molt cara i jo vaig poder estudiar. Fins i tot em feien les lletres més grosses perquè pogués llegir.

Com se sentia?

Els meus companys no volien estar a prop meu. La distància amb els altres era massa gran per ser feliç, però a partir dels nou anys vaig conquerir alguna amistat; i vaig aconseguir ingressar a la millor universitat de Dret del Brasil.

En plena dictadura militar...

Molts amics van haver de fugir, d'altres van ser assassinats, però la meva generació va aconseguir enderrocar la dictadura, vam ser molt actius.

Quan va perdre la visió completament?

A tercer de carrera, però els meus amics em gravaven els textos perquè pogués estudiar. Soc el resultat de l'esforç col·lectiu de la meva promoció.

Va ser fàcil trobar feina?

Ningú no em donava una oportunitat, així que em vaig dedicar a assistir jurídicament els pobres des de la meua universitat. En vaig aprendre molt. Vaig viure el seu dolor. Va ser així com em vaig enfrontar a la precarietat de les famílies més pobres, al treball infantil..., i vaig descobrir que no coneixien els seus drets.

Però vostè volia ser jutge.

El 1990 la llei deia que una persona invident no podia ser-ho. Vaig oposar al Ministeri Públic de Treball i vaig arribar a procurador. Durant vuit anys vaig prendre contacte amb les realitats laborals del Brasil: treball esclau, treball infantil, contractes precaris, frau, corrupció...

Què en va aprendre?

Que és important creure en la justícia. Vaig poder aconseguir feina per a milers de persones amb discapacitat aplicant la llei.

Imagino que hi devia haver empresaris que no li tenien simpatia.

N'hi havia uns quants als quals els molestava, sí. Per exemple, vaig vigilar personalment una empresa de sucres important del meu país que

La conquesta de la llei

Va néixer sismesó, amb dificultats de mobilitat als braços i les cames i amb la visió molt limitada. Als 23 anys es va quedar cec completament. Volia ser jutge, una cosa que al Brasil estava prohibida per llei per a les persones amb discapacitat, i es va convertir en el segon jutge invident del món. “Els drets –assegura– només existeixen si hi creus”. Tota la vida ha treballat en temes de justícia social, amb persones amb discapacitat, nens treballadors i el dret de les minories. Va dictar lleis importants com la d'Aprenentatge (inclusió en el món laboral de joves desfavorits) i que ha vingut a exposar a Espanya al VIII Fòrum Iberoamericà sobre els Reptes de la Joventut, coorganitzat per Fundesplai.

ruixava amb pesticides els treballadors.

Per què ho feien, això?

Els trangers tenien una plaga i ruixaven els seus 37.000 treballadors amb pesticida quan passaven d'un camp a l'altre. Vaig parlar amb el metge de l'empresa i em va dir que el pesticida era innocu, així que jo també em vaig ruixar per veure si era cert.

...!

Els metges van certificar el dany causat a la meua pell i mucoses. Vaig aconseguir aturar aquella pràctica.

També va lluitar a l'ONU.

Vaig participar en la redacció del tractat internacional dels Drets de Persones amb Discapacitat i en la seva aplicació al Brasil; i vaig redactar la llei d'Aprenentatge que obliga les empreses a pagar i contractar un mínim d'aprenents.

Hi ha rics molt rics al seu país.

La igualtat social és un desafiament, cal continuar treballant-hi. Avui el Govern paga les famílies perquè els nens no treballin i vagin a l'escola. Hem reduït el treball adolescent del 20% del 1990 al 5%, però hi continua havent 3 milions de nens sense escolaritzar.

No tinc cap dubte que continuarà lluitant.

Ser jutge per a una persona com jo era una cosa impossible, i em vaig convertir en el primer jutge invident del Brasil. Si he après una cosa en la meua vida és que no s'ha de desistir.

Va aplanar el camí per a d'altres.

No t'has d'aturar encara que les coses semblin impossibles, tot el que he viscut té a veure amb això. En la meua vida i en els casos que he portat m'he sentit dir fins a la sacietat el tòpic “això que et proposes és irrealitzable”.

De vegades pots resultar derrotat.

Cal continuar intentant-ho. Ompliríem pàgines i pàgines amb casos de joves que han aconseguit gràcies a la llei d'Aprenentatge canviar el rumb de la seva història i la de la seva família.

Quin és el veritable obstacle?

La gran majoria accepten limitacions que no són pròpies, són dictades per d'altres.

En la seva vida, què ha estat el més difícil?

Moltes persones no han volgut estar a prop meu perquè tenen por del diferent.

Diferent?

No s'imagina a quanta gent l'espanta un cec; de manera que els cecs només es relacionen amb altres cecs. Existeix una barrera cultural entre les persones amb discapacitat i les persones que no en tenen. Encara avui se'm fa difícil.

Però vostè ha trobat l'amor.

L'amor és el principal combustible per creure en les possibilitats. Jo estava convençut que passaria la resta de la meua vida sense parella i ara estic de lluna de mel.

Per què creu que és tan injust el món?

L'ésser humà no creu en l'ésser humà, sempre estem establint mesures de defensa els uns contra els altres, i llavors els cors estan tancats.

Quina és la seva esperança?

Els drets són com déus: si hi deixes de creure, desapareixen. El dret és esperança.

IMA SANCHÍS

La increïble sensació d'escollir bé.

TOTS ELS NOSTRES VINS CLASSIFICATS DE MÉS SUAU A MÉS INTENS PER A UNA ELECCIÓ MÉS FÀCIL.

Descobreix-los a raimat.com

RAIMAT
SENS DUBTE

WINE - MODERATION
14% ALC/VOL (28% ALC BY VOL)